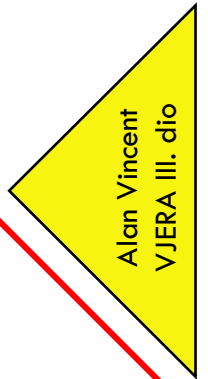

VJERA III. dio

Alan Vincent

VJERA III

Alan Vincent

Prosječno procijenjeno vrijeme za čitanje: 25 min

Sažetak:

Alan Vincent razjašnjava nam kakav je veličanstven primjer čovjeka velike vjere bio Isus Krist. On predočava Isusa kako bje nevjerojatnu bitku vjere, zadržavajući dobro (lijepo) svjedočanstvo čak i kada su okolnosti bile posve suprotne.

Stihovi iz Pisma:

Psalam 22; Matej 26:63- 64; Ivan 18:37; 1 Timoteju 6:12-13; Hebrejima 11:34-35, 39

VJERA - III. Dio

Alan Vincent

Heroji vjere nisu uvijek vidjeli trenutačni odgovor i ne želim vas uvjeravati da se sve odvija na pritisak gumba jer, ponekad stvarno nije tako. Možda ćete, kao moja baka, morati čekati da dođete u nebo i onda vidjeti odgovor na vašu vjeru. Možda najozbiljniji test vjere jest umrijeti u vjeri - ne samo umrijeti već umrijeti u vjeru ne vidjevši obećanja. U poslanici Hebrejima, poglavlje 11: 34. stih pa nadalje govori o cijeloj skupini takvih heroja vjere.

Ugasiše žestinu ognja, izbjegoše oštrici mača, ozdraviše od bolesti, biše junaci u boju, nagnaše u bijeg tuđe bojne redove.

U sredini 35. stiha mijenja se:

Neke žene ponovno primiše svoje mrtve zbog uskrsnuća. Jedni biše mučeni na kolu odbijajući oslobođenje da postignu bolje uskrsnuće.

Tada se spušta do 39. stiha:

I ti svi, iako su postigli pohvalno svjedočanstvo zahvaljujući vjeri, ne primiše ono što je obećano (...)

Bez podjele na ove dvije grupe, ako slušate iskrivljena učenja o vjeri, komentar bi bio: «Razlog zbog kojeg su ovi ljudi umrli je nedostatak vjere.»

To ne kaže Biblija. Biblija kaže da se oni koji su veličanstveno vidjeli odgovor u ovom životu, nimalo ne razlikuju od onih koji su umrli u vjeri a da nisu vidjeli obećanja. Amen? Kada znate da imate nešto u vjeri, na neki čudan način, materijalno očitovanje vam nije ni potrebno. Znao sam da je na putu. Sam sam prošao takove testove. Kada sam, 1963. godine otišao u Indiju, bio sam strašno bolestan. Doktor mi je rekao da ću morati živjeti u blizini bolnice jer mi je hitna intervencija mogla zatrebati u bilo koje doba, što je i bila istina. Kada sam kročio na brod mislio sam da će me Bog iscijeliti jer sam mu bio poslušan. No, nije me iscijelio i ja sam proveo dvanaest godina u užasnim kušnjama. Nekoliko sam puta umalo umro; moja bi vam supruga Eileen mogla govoriti o patnjama kroz koje je prolazila. Da ona nije bila obučena medicinska sestra sada bih vjerojatno bio mrtav. Onesvijestio bih se, krv bi šikljala iz mene; ona me je morala poleći na pod, nasilno mi otvoriti nos i utjerati pakung prije negoli bih doslovno umro. To se dogodilo nebrojeno puta. Jako sam oslabio, imao sam samo oko 55 kilograma. Tih sam dana imao veoma nisku razinu hemoglobina u krvi. Bio sam ruševina. Imao sam astmu i ako smo imali torbu za nositi, Eileen ju je morala nositi jer ja nisam imao snage. Samo sam se vukao unaokolo, ustao bih se da propovijedam i to mi je nekako uspijevalo. Radio sam tako 12 godina, neprekidno znajući kako imam riječ od Boga da sam iscijeljen, ali trebalo je 12 godina da se to očituje. Ipak, došao sam do toga kada sam stvarno znao da sam iscijeljen. Neki prijatelji Hinduisti toliko su me voljeli i željeli da budem iscijeljen da su mi rekli:

“Zašto ne dođeš i ne dopustiš nekome od naših vračeva da te iscijele? Oni imaju svakojake čudesne moći.”

Znao sam da, dok im je namjera časna i dobra, način je demonski. Tako sam i rekao tim svojim dragim prijateljima:

“Ne bih vas htio uvrijediti, ali radije ću umrijeti vjerujući u Isusa nego biti iscijeljen od strane đavla.”

Čak i da sam umro, umro bih u vjeri. Moj mozak znanstvenika, morao je biti preoblikovan. Bog ga je morao preoblikovati kako bih ja bio u stanju razmišljati na taj način. Ali, da sam umro tada, umro bih u vjeri znajući da imam svoje iscjeljenje iako se nije pokazalo u ovome životu. Ne mogu čak to sam ni sebi objasniti ali znam da je duhovno istinito. Mučio sam se 12 godina u tim užasnim uvjetima, jedva sam funkcionirao. Zašto je Bog to dopustio u mom životu svo to vrijeme? Htio me je obučiti načelima vjere. Naučio me je stvarima koje su me duboko ukorijenile u načela vjere. Ne podučavam teoriju - sve što vas podučavam, zapravo sam osobno proživio i živim to dan danas. Nešto se onda dogodilo u duhovnom svijetu i moje se iscjeljenje očitovalo. Znači, 1963. sam otišao u Indiju a 1975. sam bio iscijeljen. Sada sam dobar primjerak muškarca, skoro mi je 67 godina ali imam energiju mladoga čovjeka, od otprilike 35 godina. To je istina, Bog je napravio takvo čudo fizički i što se tiče energije u mom životu. Mogao sam umrijeti u vjeri, u svakom slučaju bio bih heroj vjere. Sada mogu razumjeti kako je netko mogao umrijeti u vjeri a da nije primio obećanje a Bog takve osobe smatra jednako silnima u vjeri i njihova će nagrada biti isplaćena. Postoji puno priča o misionarima koji su umrli u vjeri, a onda je Bog izlio silna probuđenja na mjestima na kojima su drugi nastavili raditi nakon njihove smrti. Drugim riječima, đavao je morao platiti tešku odštetu zato što ih je ubio. Bog nije spriječio njihovo ubijanje ali se pobrinuo da njihova vjera bude pravovaljano nadoknađena. Ne uvjeravam vas da se sve događa lagano, pritiskom dugmeta. Ponekad jest tako a ponekad se mora odvititi duga mučna borba. No, zadržite svoju vjeru i primit ćete, bilo na nebu bilo na zemlji, punu odštetu i doći ćete do točke gdje nije važno, jer jednostavno znate da će đavao platiti. Posljednja stvar koju želite izgubiti je vaša vjera.

Pogledajmo 1. Poslanicu Timoteju 6:12-13

Bij plemenitu bitku vjere, postigni vječni život u koji si pozvan i za koji si dao lijepo priznanje pred mnogim svjedocima. Naređujem ti pred Bogom koji svemu daje život i pred Kristom Isusom koji je pred Poncijem Pilatom dao lijepo svjedočanstvo da vršiš (...)

Pavao kaže:

«Timoteju, moraš ustrajati u lijepom svjedočanstvu. Tvoja usta moraju nastaviti govoriti čak i kada se tvoje okolnosti čine potpuno suprotnima onome što govoriš. Sjeti se lijepog svjedočanstva koje je Isus iskazao pred Poncijem Pilatom. Neka ti to bude motivacija, da i ti zadržiš lijepo svjedočanstvo.»

Nikada nisam razumio ovaj stih, nikada mi nije bilo jasno zašto on uopće stoji u Bibliji dok mi se nešto vrlo dramatično nije dogodilo. Reći ću vam samo ukratko o tome.

Vodio sam jednu od najbrže rastućih crkava u Engleskoj. Gledali smo kako nas Bog blagoslivlja. Kupili smo posjed od sedamnaest hektara zemlje i zgrade u Engleskoj, gdje su cijene zemljišta nevjerojatno visoke, i sve to vrijedilo je pet milijuna dolara. Plaćali smo sedam tisuća dolara najamnine godišnje za to mjesto. Bila je to

nekadašnja gimnazija. Rekli su nam da može biti naša nakon četiri godine plaćanja najamnine, a uredili bi također da cijena bude vrlo povoljna. Smjestili smo se i to su bile najbolji prostori u Velikoj Britaniji. Imali smo Biblijsku školu, predivnu školu kraljevstva za djecu, imali smo crkve, puno toga još, bilo je fantastično. No, osoba koja se bavila razvojem okoliša odjednom se pojavila i izmanipulirala vlasti. Neću reći da ih je ta osoba podmitila no, imam svoje sumnje. Sve što znam je da je ta osoba platila petnaest milijuna dolara za tu zemlju a nas su obavijestili da za dva tjedna moramo iseliti. Morali smotkazati sve planove. Bio sam ostavljen na cjedilu s crkvom od otprilike pet stotina ljudi, školom od 250 djece i Biblijskom školom. Ljudi su prodavali svoje kuće kako bi kupili domove u neposrednoj blizini. To je bio naš Kanaan. Bog nam ga je dao i nitko ga nije smio ukrasti od nas. Odjednom ga više nije bilo. Bio sam potpuno uništen. Ljudi su bili toliko povrijeđeni da su zabadali svoje strelice u mene, što mi tada stvarno nije trebalo. Jedan se od mojih glavnih ljudi pobunio, razvrgnuo savez predanja, odveo sa sobom dvjesto ljudi i započeo novu crkvu. U životu nisam bio takva ruševina od čovjeka. Sjedio sam za stolom godinu dana i nisam bio u stanju propovijedati vjeru. Bio sam uništen. Jednom sam sjedio u svojoj radnoj sobi i molio (nekako mi je uspijevalo ali kao da nisam sudjelovao u tome, ako znate o čemu govorim- bilo je to iskustvo koje me je duboko ranilo), i tada mi je Bog progovorio: «Sjeti se lijepog svjedočanstva Isusa Krista pred Poncijem Pilatom!»

Pokazao mi je što to znači. Eksplodirao sam u toj radnoj sobi, plesao sam, vikao i pokajao se što sam bio slabić. Vratio sam se natrag u bitku u nevjerojatnoj dvostrukoj vjeri. Božjom sam milošću sada daleko veća prijetnja đavlu nego što sam prije tog iskustva. Sada vam želim pokazati Isusa, veliki primjer vjere.

Pronađite evanđelje po Mateju, 26. poglavlje. To je ono što je gonilo Pavla tih čudnih trideset godina. Primjer Isusa Krista. On govori Timoteju:

«Sjeti se lijepog svjedočanstva Isusa Krista i zadrži isto lijepo svjedočanstvo.»

Ovo morate razumjeti, kad je Bog postao čovjekom u osobi Gospodina Isusa Krista, tada se dogodio veliki misterij. Lako je o njemu razmišljati kao o božanstvu ali ga ne možete pojmiti kao istinskog čovjeka.

Doima se poput supermana ali to u stvari nije bio. U misteriju ponovnog utjelovljenja, kojega je teško opisati, Svemogući se Bog, Stvoritelj svih stvari, nekako stisnuo u osobu Isusa Krista i 33 i pol godine, bez Adamovske naravi živio unutar odrednica ove ljudske naravi. Iako je bio svemogući Bog, nije djelovao kao svemogući Bog. Morao je živjeti po silama i sredstvima koja su bila na raspolaganju čovjeku. Ako to možete pojmiti to će vas navesti da ga slavite i postanete zadivljeni zbog toga što je Bog učinio to. On nije oduzeo Božanstvo samome sebi, On je potpuni Svemogući Bog ali u svojoj strasti da spasi čovjeka postao je potpunim čovjekom kako bi njegovo spasiteljstvo bilo pravedno. Svo vrijeme Isusova boravka na zemlji, što mislite, kako je On znao tko je? Odgovor je: na isti način na koji vi i ja znamo tko smo. Znao je tko je po riječi i po Duhu. Svaki trenutak života našega Gospodina Isusa Krista proveden je kao trenutak vjere. Ako to razaberete, shvatit ćete da sve ono što je Isus radio teklo je iz Božje vjere koja se nalazila u njemu, a koju je dobio od Oca. Rekao je Petru:

«Postigni Očevu vjeru jer ćeš tada moći živjeti jednako kao i ja. Ja živim po Božjoj vjeri.» (Vidi Matej 11:22)

U Isusovu je ljudskost neprestano bivao ubrizgavan Božji vječni život i izvor vjere Isusa Krista bio je izvor Božjeg života u Njemu. Jedini način na koji je On mogao znati tko je, jedini način na koji je On mogao živjeti po vjeri jednak je onomu kako vi i

ja živimo - po onome što riječ kaže i svjedočanstvu Svetoga Duha. Ako to uvidite i ako počnete proučavati njegov nevjerovatan molitveni život i stvari koje je On radio, počete ćete ga proslavljati i diviti mu se.

Sada dolazimo do prijelomne točke. Matejevo evanđelje, 26. poglavlje, od 63. stiha. Tu je to lijepo svjedočanstvo Isusa Krista. Veliki svećenik Kaifa unakrsno ispituje Isusa.

A veliki mu svećenik reče: «Zaklinjem te živim Bogom da nam rekneš, jesi li ti Mesija, Sin Božji?»

Isus je svezan poput životinje, pretučen, prezren, ismijan. Svi su ga učenici napustili i ako ćemo gledati na ljudske okolnosti izgledao je kao potpuno izgubljen slučaj. Ništa u njegovim okolnostima ne odaje da je Sin živoga Boga, da posjeduje silu i da je gotovo uzdignut na prijestolje gdje će mu sve biti položeno pod noge. Sve je pokazivalo potpuno suprotno od toga. Morate se uživjeti u prilike stvarnog života. Da je On slušao svojim ušima, gledao svojim očima ili osjećao svojom dušom; da je koristio bilo koje od svojim prirodnih osjetila, rekao bi:

«Ovo je suludo, pa ja sam mrtav čovjek! Gotov sam, učenici su me ostavili i sad se nalazim u nemilosti političke zloće, uništiti će me, nema nade za mene.»

No, On neće govoriti prema svojim okolnostima, u Njemu se nalazi lijepo svjedočanstvo vjere. U raljama tih okolnosti, kada mu govore:

«Naređujemo ti, zaklinjemo te živim Bogom da nam kažeš jesi li ti Krist ili ne.»

Isusov odgovor je zadivljujući i većina ga engleskih Biblija ne prevodi valjano. Najbolji način da se prevede Njegov odgovor bio bi da se koristi američki prijevod jer je na američkom jeziku ovaj dio savršeno preveden. Dok mu oni govore:

«Dođi i reci nam ti moćni kralju, ti veliki bože. Pogledaj se, ti si samo smeće, živiš u potpunoj religijskoj maniji, ti si nitko i ništa, možemo te uništiti. Mi imamo svu silu, svu vlast. Pogledaj svije učenike, svi su se raspršili i ostavili te. Sagradit ćeš veliko kraljevstvo s njima? Hajde, reci nam, jesi li ti Krist, Božji Sin?»

A On doslovno, na grčkom jeziku, odgovara:

«Možeš se kladiti da jesam!»

To je savršeni prijevod grčkoga izvornika. Ne: «Ti kaza.» To nije potpuno. Ili:»Kako ti kažeš» Ne, Isus je rekao:

«Možeš se kladiti na to!»

To je bila izjava borbene vjere. Siguran sam da je On to tako i rekao. Bilo je te nepobjedive, veličanstvene vjere u Njegovim očima. Tada On nastavlja, u 64. stihu:

«Možeš se kladiti u to! Ti kaza - odgovori mu Isus - Ali ja vama kažem da ćete poslije ovoga dana vidjeti Sina Čovječjeg gdje sjedi s desnu Svemogućega i gdje dolazi na oblacima nebeskim.»

Kakve li izjave u takvim okolnostima! A što su oni napravili? Jesu li rekli? «O, strašno nam je žao što nismo znali tko si. Oprosti nam. Odvežimo ga i postavimo ga na prijestolje!»

Ne! Što su napravili? Popljuvali ga i pretukli. U jednom od Psalama piše da mu je lice bilo toliko izobličeno da ga se nije dalo prepoznati.

Lice su mu izudarali nebrojeno puta. Bičevali su ga, stavili mu trnovu krunu na glavu, obukli ga u izrugivačke haljine i takvog ga odvukli pred Poncije Pilata. Eto, tako su mu odgovorili. Dakle, ako napravite lijepo svjedočanstvo, na budite iznenađeni ako

se đavao vrati duplo bješnji i ako pokuša uzdrmati vašu vjeru. Vaše se okolnosti mogu jako pogoršati. Isusu je bilo jednako. Dopustite da kažem jednu stvar: postoji tradicija, u koju snažno vjerujem (moguće je ali nije sto posto sigurno) da je Pavao bio član Sanhedrina i prema tome, mogao je biti prisutan kad se sve oveo događalo. Vjerujem da je apostol Pavao, kao mladi, gorljivi Farizej i kao mladi član Sanhedrina, bio svjedok ovom događaju i da je vidio lijepo svjedočanstvo Isusa Krista i da mu je ono otišlo ravno u srce. Vidio je:

«Možeš se kladiti u to!»

Sigurno je mislio:

«Ovaj čovjek govori istinu. Ovaj čovjek ima autoritet čak i u svojoj nezavidnoj situaciji. Izgleda kao da je poražen ali stoji tamo kao veličanstveni pobjednik ispovijedajući nevjerovatno dobro svjedočanstvo, koje nekako ulijeva uvjerenje o njemu.»

To mu se zabilo u srce. Dakle, oni su odvukli Isusa do Pilatove kuće. Pogledajmo evanđelje po Ivanu 18:37.

Dovukli su ga pred Poncija Pilata:

«Dakle, ti si kralj?»- reče Pilat

A potom dolazi isti odgovor na grčkom:

«Možeš se kladiti u to! Dobro veliš - odgovori mu Isus - ja sam kralj. Ja sam se zato rodio i zato došao na svijet.

Jeste li ikada vidjeli išta manje nalik kralju od Gospodina Isusa u tom trenutku? Lice mu je bilo prekriveno pljuvačkom, krv pomiješana sa znojem slijevala se niz njega, lice mu je bilo pretučeno, a jedino su te nevjerovatne oči sjale iz tog nereda. Leđa su mu krvarila i bila su iskidana rimskim bičem, ruke su mu bile svezane, trnova kruna bila je poruga njegovoj glavi- oni su mogli s njim što su htjeli, On je bio samo igračka u njihovim rukama.

«Jesi li kralj ili nisi?»

«Možeš se kladiti da jesam!»

Evo vam lijepog svjedočanstva. Pavao je čuo to lijepo svjedočanstvo. Vjerujem da ga je čuo. Ako nije, onda su mu svjedoci ovog događaja ispričali ali ja ipak vjerujem da je bio tamo i vidio sve vlastitim očima. Ta tradicija s tim objašnjenjem, u koje osobno vjerujem.

«Možeš se kladiti u to! Dobro veliš - odgovori mu Isus- ja sam kralj. Ja sam se zato rodio i zato došao na svijet.»

Dakle, On umire na križu s tim lijepim svjedočanstvom. Apostol Pavao nije mogao izbrisati to iz svojega srca. To je bio ubod u njegovo srce. Učinak lijepog svjedočanstva Isusa Krista bio je zadivljujući.

A što je učinio Pilat? Kasnije, kada je Pilat čuo to lijepo svjedočanstvo, dok su Isusove oči bile usredotočene na njega, on je znao da je ono što je Isus govorio čista istina. Prilike su govorile drugo ali je njegovo svjedočanstvo govorilo: «Ja sam kralj!» Pilat je znao istinu, znao je da je Isus pravednik, znao je da je Isus ono što je tvrdio da jeste, ali jednostavno nije imao hrabrosti zauzeti se za njega. Zato je samo oprao ruke i pokušao politički uzmaknuti u toj situaciji. No, kad je došlo vrijeme da napiše

optužbu na križ osuđenog kriminalca, Pilat je na Isusov križ napisao *Kralj Židova*. Napisao je to na hebrejskom, grčkom i latinskom jeziku a oni mu kažu:

«Hej, ne piši to. Napiši da je on tvrdio da je židovski kralj.» Pilat odgovara,

«Ono što sam napisao, napisao sam.» (Vidi Ivan, 19:2)

Znam tko je ovaj čovjek ali jednostavno nemam hrabrosti zauzeti se za njega i pristati uz njegovo lijepo svjedočanstvo.»

Kako sam primijetio tu uvjerljivu silu nad apostolom Pavlom, vidio sam Isusa, čovjeka vjere, kako bije plemenitu bitku vjere- to me je jednostavno slomilo, i ja sam rekao:

«O Bože, oprosti mi što sam bio takav slabić. Izlij Kristov Duh u mene. Daj da budem poput Isusa, daj da i ja bijem plemenitu bitku vjere.» Vratio sam se natrag u bitku i u njoj neprekidno sudjelujem odonda.

Nedugo nakon toga apostol Pavao je bio uvjeren, sjetite se puta u Damask kada je zbačen s konja u prašinu zbog bliješteće svjetlosti Isusove prisutnosti. Glas je rekao:

«Savle, Savle, zašto me progoniš? Teško ti je udarati u zid!»

«Tko si ti Gospodine?»

«Ja sam Isus kojega progoniš.»

Pavao nikada nije zaboravio to lijepo svjedočanstvo koje mu je bilo pokretačka snaga svih tih trideset godina.

Morate uvidjeti slijedeće:

U Getsemanskom vrtu, prije nego što je otišao na križ, Isus je bio plemenitu bitku vjere i u toj bitci je stekao jamstvo za svoje uskrsnuće. (Molim vas, pogledajte detalje ove bitke vjere u propovijedi Vjera II)

Pročitajte Psalam 22 i vidjet ćete da Isus polaže pravo na narode i na crkvu. Vidjet ćete da je to izvanredan psalam, kojega je napisao David tisućama godina prije Isusova uskrsnuća. David je vjerojatno imao viziju križa. Bog mi je objašnjavao što je zapravo križ inače on nikada ne bi mogao napisati taj Psalam gdje nam pokazuje Isusa u krajnjem crnilu pakla kako bije plemenitu bitku vjere. Je li Isus rekao:

«O, jadan ja, kakve li grozne situacije!»

Ne! On kaže:

«Polažem pravo na narode.»

On se drži Božjeg obećanja Abrahamu i zna da polaže pravo na narode i crkve. Ta bitka na križu je vrhunac najveličanstvenije bitke vjere koja je ikada postojala. Kada sam to vidio pao sam licem prema zemlji, proslavljao Boga i vapio:

«Bože, ti znaš sve o vjeri! Isuse, u svojoj si čovječnosti bio najveći ratnik vjere, milijunima puta onoliko što je svijet vidio i ja želim učiti od tebe.»

Sve u čemu uživamo i sve što se događa u svijetu danas, sve riječi koje je Otac izgovorio- čovjek Isus je to postigao vjerom na križu. Zato je potrebno ispunjenje svih tih stvari.

Apostol Pavao iskusio je to osobno, vjerujem, to lijepo svjedočanstvo vjere Isusa Krista pred Poncijem Pilatom i pred velikim svećenikom Kaifom. Vidio je tog nevjerojatnog čovjeka vjere. Bog mu je vjerojatno kroz otkrivenje pokazao što Psalam 22 zapravo znači. Vidio je kako je Isus bio ovu nevjerojatnu bitku (ne znamo je li vidio Isusa na križu ili ne - osobno mislim da je). Vidio ga je kako se ne samosažalijeva nego se čvrsto drži svoga nasljedstva, polažući pravo vjerom na sva obećanja. U najgorim i najmračnijim trenucima križa, ne popuštajući okolnostima

nego likujući zbog pobjede nad njima. Kada je napokon bio spašen i kada je otkrivenje došlo, kazao je:

«Želim živjeti kao Isus. Sjećam se lijepog svjedočanstva Isusa Krista pred Poncijem Pilatom i pred Kaifom i na križu. Timoteju, drži ovu zapovijed; drži ju savršenom i neporočnom do dana Negovog dolaska.»

Kada sam to uvidio, to je u potpunosti promijenilo moj život i vjerujem da će imati jednak učinak i s vama! Kako se god crnom činila situacija, nije toliko crna koliko je križ bio za Isusa. Postoji sila u Božjem uskrsnom životu za borbu plemenite bitke vjere i za orobljavanje đavla i za stjecanje jamstva. S tom silom dajemo đavlu «paklenski» provod! Amen? Do toga nas Bog želi dovesti.

Htio bih da ove riječi potonu duboko u vaše srce i htio bih da kažete Bogu što ćete učiniti zbog riječi koje ste upravo primili. Možda se osjećate jednako kao i ja kada mi je Bog pokazao da moram odustati od borbe jer sam bio ozlijeđen u bitci i da sam postao kukavica. Pobjegao sam iz bitke a radi primjera Isusa Krista On me je vratio u bitku. Možda se to treba i vama dogoditi. Možda ste bili razočarani, obeshrabreni i niste razumjeli zakon odštete. Samo kažite:

«Gospodine, želim biti poput Isusa. Ne samo u ljepoti njegove nježnosti i u svim tim drugim divnim osobinama, nego želim biti i poput Isusa kao ratnika vjere, želim biti muškarac vjere, žena vjere poput Isusa. Želim biti plemenitu bitku vjere poput Isusa, želim imati lijepo i dobro svjedočanstvo kao On. Hvala ti za apostola Pavla, on je to naučio od Isusa. Hvala ti za Timoteja, on je to naučio od Pavla. Mi želimo učiti od tih velikih ljudi a ponajviše želimo preuzeti Isusa za naš veličanstveni primjer da živimo poput njega. Molimo da nas opremiš, kroz svoj vječni život, upravo onom vjerom koja pripada Bogu kako bismo mogli vojevati plemenitu bitku vjere. Ne trebaju nam "Cadilaci" ni velike kuće nego nam je potrebna Božja riječ koja se očituje ovdje, u našem gradu. Želimo vidjeti našu zajednicu oslobođenu i spašenu i želimo vidjeti silno Božje prisustvo u njoj. Želimo vidjeti đavla poražena i uništena na svakoj strani. Molimo da nas dovedeš do te vrste vjere, u Isusovo moćno ime. Amen»

Ako želite moliti osobnu molitvu upravo sada i reći Bogu što ćete učiniti u odgovoru na ovu riječ, samo mu recite kako ćete promijeniti svoj život, svoje putove možda i dopustite mu da vam govori kako On želi da vi odgovorite. Amen!